

Škofi na delu. Kranjski knezoškof dr. Jeglič in lavantinski knezoškof dr. Napotnik pričela sta proti gotovim politikujočim duhovnikom prav oistro nastopati. Več duhovnikov je že suspen-diranih. Upamo, da ne bodo te odredbe le liberalne, marveč tudi klerikalne politične farje zadele!

Dalmatinske volitve. Na otoku Lesina prišlo je pri volitvah do pretepov. Pri temu je bil Hrvat Grivaneli smrtonovarno zaboden. V Or-tumu pri Zadru ustrelil je neki kmet na pred-stojnika občine ter ga težko ranil. Tudi iz dru-gih krajev se poroča o nasilnostih.

Motena procesija. Pri procesiji na Telovo v italijanskem mestu Fabriano so protiklerikalni izgredniki vzeli cerkvene zastave in jih na drobne kosce raztrgali. Škofa z Najsvetejšim in duhov-nike so po tleh zmetali. Vojaki so prišli na po-moč in so ga spremili v cerkev. V najbolj črnih državah so tudi izgredi najgrši. Take grde na-silnosti obsoja pač vsakdo!

Albanska ustaja je končana. Albanci so se večinoma udali.

Dopisi.

Cirkovce na dravskem polju. Volilni boj je nehal. Po vsakem velikem požaru imajo ljudje veliko za govoriti, obsojajo to in ono. Ravno tako imajo zadosti za govoriti sedaj po volitvah, tak je bilo, tako je ta gospod govoril, spet drugi je temu nasprotoval in vse to nič ne velja, tako je in mora biti, kakor naš kaplan povejo. Res nekaj čudnega se nam je zdelo: dve leti to je od zadnjih državnoborskih volitev ni bilo videti našega g. kaplana Melhijora Sorko po fari ho-diti razun berje (te ne pozabi!), ali sedaj v volilni borbi so imeli naš kaplan veliko skrb, veliko potov in težav; zares so se nam že smilili. Kamor si prišel, tam si videl našega kaplana ali kakor pri nas splošno govorijo „po-litičnega agenta“ hoditi od hiše do hiše, od vasi do vasi, ja še koče mu niso bile preslabe, kakor so se sami izrazili: ja tudi k vam tim malim moram priti! Še ni zadostovalo samo po dnevi, še po noči so hodili okoli po krčmah, popijavali in agitirali, ponoči po 11. uri so Brenčičeve plakate po Cirkovcih na hiše in plote popali itd. Od samih skrb, za volitev sta z župnikom predzadnjo nedeljo šolsko mašo vsaki na drugi dan oznanila, da potem niso učitelji in učenci vedeli, na kateri dan bi šli k maši. A saj to ni kaj čudnega, saj je naš kaplan

in župnik eden in pol leta besede ne govorita med seboj, samo pišeta eden drugemu in v zagrebu imata pošto. Tudi ne stanujejo naš kaplan v farožu, ampak pri enem kmetu, ki ima fejest deklice. Kakor se splošno po fari go-vori, je ta vročerkvni kaplan neko noč pri zapr-tih durih eno teh deklin menda za Brenčiča učil agitirati, ali kaj sta delala, o čem se govorimo na drugem mestu. Na dan sv. firme so se župnik odpeljali na Poljskavo; dobro, si je mi-slil kaplan, le spet hajd na agitacijo. In ta čas ko je kaplan tam po krčmah popival in ljudi hujskal, je prišel z vozom eden posestnik po duhovnika za spoved za nevarno bolanega človeka; seveda danes nima kaplan časa. bode že bolnik potrpel, in še tisto noč je do-tični umrl brez sv. spovedi na odgovornost tega hujskača. Kaj porečejo k temu č. g. knezoškof Napotnik? Ljudje so razburjeni ter očitno go-vorijo: proč s tem kaplanom! Ali je to mašnik, Kristusov namestnik? Ni zadosti da po naši fari hujska, še v druge župnije hodi agitirat ta agent. Še celo v družinske razmere se že ti duhovni vtičejo ter hujskajo žene in dekleta proti možem in starišem ter jim pravijo: tudi vi imate pravico za volitvo govoriti! Vi le pu-stite ženske pri miru, one naj imajo pri kikh pravico, pa ne pri volitvah. Stari ljudje z glavami majejo in pravijo: kam bo to prišlo; spovednico in kancel, sv. mesto je slabše kakor šnops-apo-teka! Naši duhovniki so predzadnjo nedeljo kar 5 shodov imeli, prvi pri sv. maši namesto pri-dige, drugi po prvi sv. maši, kaplan v gostilni treje pri drugi maši, četrti po sv. maši spet kaplan v gostilni, kjer si je ta predrznež upal spre-govoriti besede, da treba vun vreči tega posestnika, ki mu je v obraz povedal, da kaplanu sliši cerkev za govoriti, pa ne v gostilni, in peti shod pri nauku. O ti srečni Brenčič, ta se bo z Elijetam v ognjenem vozu brez konjev v nebesa peljal, samo da ne bi kje doli padel, kakor je padel v Cirkovcih iz kostanja na dan volitve. Sedaj si je naš kaplan za Brenčiča pridobil velike zasluge baje dobi medaljo iz ledra, frišne svinjske kože zadnjega dela.

Reka. Oštrica g. Lebe po domače Holzer je neznansko agitirala za Pišekovo stranko in pri tej priliki žaljivo in zaničljivo govorila čez Stajercijance. Pohorci, zapomnite si to dobro! Mi pa svetujemo tej mali a vročerkvni ženki, naj pusti politiko, Stajercijance in Nemce pri miru, naj se raje briga bolj za kuhljo in za svojo ljubo malo deco, pa bo bolje in pametneje.

Prevroča kri ni dobro za ženske. Neka de-oštrica pa je zaničljivo o gosp. kandidatu iz-sniku govorila ter mu očitala, da ni bil de-drugega kor in revni „Burgžandarm“. Mi ve-da „Burgžandarm“ kot cesarska straža go-ni kaj smešnega ali sramotnega, seveda vsa-tudi ne more biti — grofovega rodu. Kolko-bilo pametneje, ko bi ženske včasih jeziki zobi stisnile!

Gornje Hoče. G. Visočnik po domače iz Pohorja je na dan volitve v čast in slavo l-jenega Piškega streljal ter 15 šusov sprožil. Je imel ta možek, a željni smo vedeti, če celo leto samega veselja naprej streljal? Bi vidli, bomo vidli!

Slivnica. Na binkoštno nedeljo je imel kandidat g. L. Kresnik tukaj volilni shod, terega se je udeležila ogromna množica Št-jercijancev. S črno armado sta pribruhnla de-leskovar in pisar Kemperle iz Maribora, sta si hotela nekaj jezika brusiti, so jih in-čete Stajercijanci hipoma postavili na le-čez to je bil žnidarček Pungartnik tako ka-čen, da je slekel hlače, stopil na okno in je-ga stanovanja, in nago svoje zadnje ot-strmečim otrokom, dekletam, ženam in št-jercijancem čez okno kaval. Kaj pa porečeš k-je ljubi „Stajerc?“ Nič — jeli? Mi tudi na-mogoče, da mu sodnija en flajšterček pri-ni njegovo prevročo — kožo. Gotovo ga l-njegovi prijatelji, kaplan Baznik, Rojkotter P-oštir Gsellmann itd. sedaj kot narodnega ju-sloveli. Živijo!

Hoče. Bil je tudi pri nas naš ljublj-čenjeni kandidat g. Kresnik na volilnem sh-od katerega so se udeležili vrli Stajercijanci v množnem številu, da so črno stranko men-tebi nič zbrnili ven. Zanimiv je pri tem še posebno en slučaj. Ko so Kresnika hoteli kričati in mu govorjenje preprečiti, je eden-črlih pobalinov zakričal: „Živio Srbija!“ klerikalnih listih se ti farizeji kaj radi kaj in hlinijo kot zvesti državljani in Avstrijci. Kaj pa je ta vsklík pomenil? Če ti gre slabo, ajd doli med tvoje brate, med pred-Srbe. Ali veste kam sliši ta izklík? Čemu o tem nobeden nič ne zine po črnih camp-Junaki, vse poštenosti vredni! Čast vam in od-kritosrčni ljubezni do matere Avstrije! Da, j-in srce je pač res pri vas nasprotna stvar je to morda tudi laž?

Hoče. Raje bi bili mirni in tibi, a lopo Hočah tega nimajo radi; dregajo in brcajo iz gol kristjanske ljubezni, no ljubezen pa-bezen vzbuja, zatorej pa — ajd, tudi mi, samo kaplan Baznik in njegove čete. V št-evilki „Slov. gosp.“ je znani hoški rep-napadel tukajšno učiteljsvo. Sprva se je gospoda nadučitelja ter mu predbacival, le po hočkih Slovencih (!!) dosegel tukajšno učiteljsko mesto. Bod' na gmah, ti sirovi-črni škricom! Dobil je to mesto po zaslu-pa ne po milosti tvoje — bande. Smo pa itak opetovano povdarjali, da ima g. naduč-naš, kateri slušbuje tukaj že 21 let, za ob-činstva 1000 več zaslug, kakor jih bo „spodarjev“ šribarček si jih nabral v 500 let. Jeli, škricem ti blagodušni in mlečozobni, v tvoj rog trobil, potem bi bil dobil svoje po milosti — no ja, vsaj veš, kateri. Boj-se radi tega ne pričamo nadalje — a le še omenimo: Našega g. nadučitelja smo in ljubili v Hočah že takrat, ko so „Gospo-jevemu“ škricu mamica še smrkeli brisali nosa. — Potem se pa loti ta nova hoška dušica našega g. učitelja, ter mu pripomni pometa smeti pred svojim pragom. No, kovi gostilni in mesnici te blage kristjanske šice vsako nedeljo govore, da naš g. učitelj devetnaestkrat prekleti Stajercijance, nič drugega, kakor trumo otrok. To in spe-bedo mu predbacivajo. Siroveži! Če ima pre-beti sedmero otrok, ženo in bolno tašča, v teku dvajsetih let imel Bog ve koliko bli-v svojej obitelji, če je moral tri svojih ma-letnih bratov spraviti na svoje stroške do ko-podedoval žali Bog vinarja ni, ali je ma-da bi imel polne kadi cekinov? Toraj g-motno stisko in pa — otroke mu očita-puble, sirove duše! Sram vas bodi in pride oče v takih razmerah v stiske in de-je popolnoma razumevno in vsmiljenja

Največji most na obòke sveta.

Amerikanci zgradili so zdaj največji obòkni most sveta čez East-River pri No-vem Yorku. Naša slika kaže to velikansko stavbo od dveh strani. Štiri leta so ta most gradili. V velikanskem oboku prepreži most reko. To je tudi obenem najtežji železniški most; njegova teža znaša 80.000 ton. Skupna dolgost mostu znaša 5 kilometrov. Troške se je proračunalo najprve na 48 milijonov markov, znašali bodojo pa bržkone veliko več.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“.